

Rebešovický zpravodaj

Slovo místostarosty

Vážení spoluobčané,

Čas běží neuvěřitelně rychle (alespoň z mého pohledu, ale myslím, že většina z Vás, stejně jako já už ne úplně mladých, to cítí podobně), polovina roku 2016 je tu a s ní i další číslo našeho zpravodaje.

Při pohledu na minulá čísla zpravodaje mě trochu mrzí, že toto naše periodikum plní svoji zamýšlenou funkci tak nějak jednostranně. Informuje sice občany o problémech, které řeší obec Rebešovice, zastupitelstvo obce podává informace o uskutečněných, či připravovaných akcích v obci, ale chybí víc příspěvků ze strany Vás občanů. Pro mě osobně jsou podněty, kritické připomínky a názory na všechny stránky života v Rebešovicích při rozhodování na našich veřejných zasedáních a nejen na nich

hodně důležité a věřím, že ostatní zastupitelé to vnímají podobně.

Stejně jako v jiných obcích u nás funguje „šuška“, šíření poplašných zpráv a polopravd. Jasně, vždycky to tak bylo, je a pravděpodobně i bude, ale rád bych Vás požádal, pokud máte jakékoliv výhrady týkající se obce, přijďte se seznámit se skutečným stavem, zjistíte si příslušné informace a poté se třeba i prostřednictvím tohoto zpravodaje kriticky vyjádřete. Čtenářů má náš zpravodaj podle ohlasů poměrně hodně, tímto způsobem bude s vaším názorem seznámena většina obce.

„Na obci“ v současné době mimo běžnou agendu řešíme některé rozpracované akce a ne vše jde rychle a bez problémů. Jistě jste si všimli, že byla dokončena úprava chodníků a vozovky V Uliče. Půlroční zpoždění bylo důsledkem řešení problémů s překládkou telekomunikačního kabelu. Byl zpracován projekt „Rebešovice-zvýšení bezpečnosti pěších komunikací“, který řeší opravu a vybudování nových chodníků především podél hlavní komunikace a s tím související zřízení míst pro přecházení. Bohužel se nám nepodařilo stihnout jarní termín podání žádosti o dotaci v příslušném dotačním programu. Učiníme tak na podzim, kdy má být tento dotační program opět vyhlášen. Nepatrně jsme postoupili v záměru zřízení sběrného dvora

v prostoru objektu Moravského zemského muzea. Směna pozemků s touto organizací, nezbytná k uskutečnění projektu snad spěje ke zdárnému konci. Problémy máme i se záměrem vybudovat na ulici Polní chybějící prvky občanské vybavenosti tj. dětské hřiště a stání pro kontejnery na tříděný odpad. Zde se nepodařilo uskutečnit plánovanou směnu pozemků určených v novém ÚP pro tento účel s jejich majiteli. Územní řízení stále probíhá u projektu pokládky nových kabelů NN do země a s tím souvisejícího nového veřejného osvětlení v části obce. Investorem akce je E.ON a počítáme s tím, že práce proběhnou na podzim. V současnosti již měla běžet výstavba 1.etapy veřejného osvětlení v ulicích Skalky, Díly, Vinohrady a Topolová. Smlouva s realizační firmou byla prodloužena do 31.7. v důsledku problémů ze získáním kladného vyjádření E.ON-u, jako jednoho z majitelů technických sítí v tomto prostoru. Dlouho diskutovaná oprava hrází rybníka stála na problémech investora RR DEVELOPMENT s.r.o. se získáním stavebního povolení a pravděpodobně začne také nejpozději na podzim, protože povolení je již na světě.

K další záměrům obce patří také oprava mostku přes Ivanovický potok v prostoru ČOV na cyklostezce, tady bylo schváleno zastupitelstvem vypracování projektu tak, aby bylo možno případně požádat o

dotaci. Není již žádným tajemstvím, že uvažujeme o vybudování mokřadu za Ivanovickým potokem. Jeho rozsah a přesné místo je a jistě ještě bude předmětem diskuzí zastupitelstva i veřejnosti.

Mimo tyto projekty řešíme další problémy týkající se života obce. Hodně času a „papírování“ zabírá už delší dobu trvající snaha obce Rebešovice srovnat stav pozemků v katastru nemovitostí se skutečností. Jedná se často o prodej či směnu části pozemků o výměře několika m², ale myslím, že v budoucnu tuto snahu naši nástupci ocení. Na opakované žádosti občanů jsme se věnovali řešení parkování v prostoru bytových domů č.p. 99 a 100. Byla vyznačena parkovací místa a po schválení nového pasportu dopravního značení v obci budou realizovány žádosti o vyhrazená parkovací místa. Dále zastupitelstvo schválilo odkup podílu na pozemcích v ulici Polní tak, aby obec mohla řešit údržbu vozovky v této ulici. Čeká nás také

Uvnitř tohoto vydání:

Z jednání zastupitelstva (str. 2)

Cyklostezka nebo stezka? (str. 2)

Desatero pro cyklisty (str. 4)

S Petrem Koláčkem o naší zvonice (str. 5)

Zprávy z TJ Sokol (str.7)

Křížovka (str.8)

rozhodnutí co s budovou a pozemky „staré školy“.

Dle výše uvedeného je zřejmé, že v dalším průběhu funkčního období zastupitelstva máme co dělat a řešit. Tady bych

znova zdůraznil, že náměty, reakce a připomínky ze strany občanů nám velmi pomáhají v rozhodování tak, aby s výsledkem byla spokojena většina obyvatel Rebešovic.

Závěrem bych Vám všem popřál krásné léto a pohodový letní čas, ať už vyrazíte někam na dovolenou, nebo zůstanete doma.

Petr Hrdý, místostarosta

Z jednání zastupitelstva

Ve středu 25. 5. 2016 se konalo 11. veřejné zasedání zastupitelstva obce Rebešovice. Na tomto zasedání zastupitelstvo mimo jiné:

- schválilo členství Milana Komendy v Komisi pro životní prostředí a ekologii
- jmenovalo členy nově zřízené Komise pro lepší informovanost občanů paní Olgu Příkrylovou a paní Deboru Zemenovou
- schválilo výši školného v mateřské škole (400 Kč za měsíc)
- schválilo účetní uzávěrku MŠ Rebešovice
- schválilo účetní uzávěrku obce a závěrečný účet obce za rok 2015
- schválilo několik smluv, jimiž se prodávají drobné části obecních pozemků převážně v lokalitě zahrádek občanům, kteří tyto pozemky již léta obhospodařují
- schválilo Charitativní pečovatelské služby Rajhrad dotaci ve výši deset tisíc Kč
- schválilo darovací smlouvu, kterou pan Tomáš Mátl daruje obci kanalizaci, vodu a veřejné osvětlení v nové zástavbě

na ulici Horky

- schválilo darovací smlouvu, kterou pan Tomáš Mátl daruje obci pozemky pod komunikacemi na ulicích Topolová a Kaštanová
- schválilo darovací smlouvu kterou Jihomoravský kraj poskytuje obci dar ve výši 50 tisíc korun jako ocenění za vítězství v soutěži „nejlépe opravená kulturní památka Jihomoravského kraje“, kterou v kategorii drobných sakrálních staveb vyhrála naše zvonička
- přijalo dodatek smlouvy o dílo mezi obcí Rebešovice a firmou Energy Solutions and Savings s.r.o., kterou se prodlužuje doba pro realizaci osvětlení na ulicích Skalky, Vinohrady, Díly a části ulic Topolová a Kaštanová do 31.7.2016 – realizaci prodloužili požadavky některých majitelů sítí
- přijalo do majetku obce oba mostky přes Ivanovický potok – jejich vlastnictví nebylo dosud právně vyřešeno

- souhlasilo s navýšením výdajů na nákup nových knih do obecní knihovny
- odmítlo schválit finanční dar ve výši 10 tisíc korun pro Policii ČR na nákup jízdních kol – PČR odmítla formu dotace
- schválilo pravidla pro přidělování vyhrazených parkovacích míst v obci
- schválilo kupní smlouvy mezi manželi Bábaňkovými a obcí Rebešovice a mezi firmou Dominter trade a.s. a obcí Rebešovice, kterou obec kupuje ideální polovinu pozemků pod komunikací a bezprostředně přiléhajících ke komunikaci na ulici Polní
- seznámilo se s návrhem studie realizace mokřadu v lokalitě za Ivanovickým potokem
- schválilo výběrovou komisi pro výběr projektanta na vyhotovení projektové dokumentace zamýšleného mokřadu ve složení M.Kvarda, R.Novotný, M. Menšík, Ing. Komenda, V. Stoklásek

-RN-

Cyklostezka nebo stezka?

Je neděle 7:15 ráno. Teplota začíná šplhat a slunce nabírá na síle. Jsem na dvanáctém kilometru běhu, tak ještě tři a bude to. Než začne tropická sluneční výheň, budu už ve stínu pergoly u bazénu. Krůpěje potu mi stékají do čela a proti mně na rovince ke splavu jedou vedle sebe dva ranní cyklisté. Tlačím se stále více vlevo, nohou se téměř dotýkám obrubníku. Stezka je v těch místech dost široká, nemusí mě téměř vůbec objíždět. Těsně před tím, než se mineme, letí vzduchem důrazná výtka. „Člověče, běžíš v protisměru!“, rozčiluje se jeden z nich. „Abych tě viděl, ne??!“ bryskně reaguju už jen přes rameno a musím rychle srovnat rytmus dechu. V duchu si říkám: „Chlapče, přál bych ti, aby sis zkusil

běžet vpravo a zažil ty šoky, když se kolem prožene cyklista, který není vůbec slyšet a ty o něm do poslední chvíle nemáš ani páru.“ Běžím do kopce, ale únavu ani nevnímám. Přehrávám si už několik debat, které jsme v zastupitelstvu vedli stran pohybu na cyklostezce zejména v úseku zahrádek. Jak to teda sakra má být?! Existují nějaká obecná pravidla? Vbílám do obytné zóny a blížím se k vytoženému cíli. Tady se paradoxně cítím bezpečněji. A je to – cíl, sklenice vody, protažení a vydýchání. Pak sedám k notebooku a rozjízďím Google. Jak to tedy s těmi pravidly je?

Katastr Rebešovic je protkán jednou z nejfrekventovanějších cyklostezek na trase Brno-Vídeň. Oficiální hranice města

Brna se nachází, co by kamenem dohodil, od kavárny A sakra. Zejména na příjemné zahrádce je za pěkného počasí patrné, že čtyřistatisícové Brno je opravdu až sakra blízko. Pro mnohé Rebešáky, kteří nemají s provozem na cyklostezce tu nejlepší zkušenost, získává najednou název naší oblíbené „občerstvovny“ nový, až cynický rozměr. Přitom cyklostezka nevznikla jako nová komunikace uprostřed polí. Jako většina jiných je zbudována na letitých účelových komunikacích, které sloužily a slouží nejen zemědělcům, ale logicky po nich chodili a budou chodit lidé. Budeme na nich potkávat děti, maminky s kočárky, majitele čtyřnohých miláčků. Většina z nás přijala s úlevou a povděkem fakt, že mnohdy roz-

bahněná a neschůdná cesta s řadou výmolů se najednou změnila a zkultivovala, že se při procházce do Rajhradu už kolečka kočárku nezařezávají do nepříjemného bláta, že k tomu, aby se jeden dostal ke své zahradě či vilce nahrazující kdysi prostou zahradní chatku, nemusí být zrovna majitelem Landroveru. Když si chcete zajezdit na bruslích, už prostě nemusíte nutně na velodrom.

Tak tedy co k cyklostezkám a pravidlům provozu na nich říká Ministerstvo dopravy ústy svého mluvčího? **„Zákon o provozu na pozemních komunikacích neurčuje, kterou stranu chodníku či stezky pro chodce je chodec povinen použít,“** uvedl Zdeněk Neusar, mluvčí ministerstva dopravy. "Vzájemné chování chodců a cyklistů na stezce pro chodce a cyklisty označené dopravní značkou „Stezka pro chodce a cyklisty" je definováno pouze tak, že chodec nesmí ohrozit cyklistu jedoucího po stezce, rovněž tak nesmí ani cyklista ohrozit chodce jdoucího po uvedené stezce," dodal Neusar. Přitom za chodce je považována i osoba, která tlačí nebo táhne dětský kočárek, a rovněž tak ten, kdo se pohybuje na kolečkových bruslích.

Dodejme ještě, že v okolí Rebešovic se nachází prakticky jen stezky pro chodce a cyklisty označené příslušnou dopravní značkou označovanou ve vyhlášce jako C09 (viz. obrázek). Jedná se tedy o stezky, určené nejen pro cyklisty, ale i pro chodce a zároveň tady pohyb chodců a cyklistů není nijak vyznačen příslušnými pruhy, jak se s tím poslední dobou setkáváme ve městech. Tam by zřejmě bez těchto vyznačených pruhů vznikl takový chaos, že by byl provoz jak pro pěší, tak pro cyklisty krajně nepříjemný. Důkazem budiž legalizované řádění některých cyklistů v nejnámější brněnské pěší

zóně na Masarykově ulici. Pozor, stále platí, že i bruslař je považován za pěšího, což vychází ze Zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Jak je patrné z internetových zdrojů, řada měst se snaží vydávat svá doporučující pravidla, jak se na cyklostezce ideálně chovat. Všechna tato pravidla pak mají často totožná znění, vycházející evidentně z toho, jak jeden opisuje od druhého. Zejména se jedná o doporučení používat pro všechny účastníky provozu na cyklostezce, tedy i pro pěší, pravou stranu cyklostezky. Dále všichni na tato pravidla doporučují na cyklostezkách omezit venčení psů. Cyklistům se doporučuje při předjíždění používat dostatečně včas zvuková znamení. Policie ČR zase na svých stránkách uvádí důrazné doporučení nepoužívat na stezkách pro cyklisty a chodce sluchátka na uších – známý to nešvar, který ohrožuje zejména toho, kdo se bez poslechu hudby nedokáže obsloužit ani na WC. Jak již jsem však výše uvedl, oporu v zákoně tato pravidla a doporučení nemají.

Trefně to shrnul ve svém článku rovněž uživatel cyklostezek pan Vladimír Trop v článku (zdroj: www.patria.cz), který se zabýval právními normami v souvislosti provozem na stezkách. Podotýkám, že označení stezka je mnohem přesnější, protože ony nejsou jen pro cyklisty, byť zejména kvůli nim vznikly. Dovolte, abych na tomto místě citoval jeho doporučení:

Chodci: *Nechodte na stezky venčit psy, nebo když už není jiná možnost, mějte je na krátkém vodítku u nohy. Pamatujte na to, že při snížené viditelnosti, zvýšeném provozu na pozemních komunikacích nebo v nebezpečných a nepřehledných úsecích můžete jít i vy pouze za sebou. Když na vás cyklista zezadu zazvoní, nepadajte panice. Bude lepší, pokud zůstanete tam, kde jste, než když mu v poslední chvíli skočíte pod kolo.*

Bruslaři: *Díky způsobu pohybu na bruslích zaberete místa jako dva cyklisté vedle sebe, myslíte na to. I když jste rychlejší než chodci, cyklista je většinou rychlejší. Při předjíždění chodců se proto podívejte, jestli už vás v té chvíli nepředjíždí cyklista. Určitě jsou místa, kde se dá dobře (a rychle) bruslit za podpory svižné a hlučné hudby ve sluchátkách, frekventované stezky to však nepochybně nejsou. Je romantické držet na projíždce svoji milou za ruku, v té chvíli však obvykle zabíráte cca 98% šířky stezky.*

Cyklisté: *Jakkoli se tomu obvykle říká „cyklostezka“, nepatří to jenom nám. I když je třicáté roztáčení klik kvůli rozprávějí dvojici možná otrava, používejte brzdy a dávejte si potřebnou rezervu při předjíždění a objíždění. Pro sluchátka a rozhlédnutí se před zahájením předjíždění platí to stejné, co u bruslařů. K odvrácení hrozícího nebezpečí můžete podle předpisů použít zvukové výstražné znamení (zvonek). Použijte ho raději dříve, ať vidíte včas reakci na něj.*

Všichni: *Budte na sebe hodní. :-)*

A já dodávám, že i provoz na stezce bude takový, jací jsou lidé na ní. Žádné pravidlo, žádná značka nám v řešení tohoto problému nepomůže. Těžko si představit čtyřčlennou rodinu, jak jde v neděli na procházku do Rajhradu a jsou pěkně všichni seřazeni za sebou jako housata. Avšak před zatačkou, za kterou není vidět, si zase nedovedu představit opak. Je celkem logické, že dvě maminky na mateřské, když půjdou ve všední den dopoledne na procházku s kočárky, že si u toho chtějí především něco říct. Odvážně si však dovlím předpokládat, že v sobotu odpoledne pro svoji procházku vyberou jiné místo, které jim umožní jít vedle sebe, protože provoz na stezce bude celkem maso. Naprosto chápu, že čtyřnozí miláčci potřebují vyvenčit a že s nimi často zajdete alespoň z části na stezku, protože byste se v Rebešovicích vlastně nebyli schopni bez jejího využití kamkoliv dostat. Ovšem kdo z vás jel někdy na kole a ve stínu stromů se marně snažil rozeznat, zda onen pejsek jen tak běží na opačné straně než se pohybuje jeho pán, nebo zda je na onom tenkém samonavíjecím vodítku a vy si tedy nenávratně rozbijete ústa, asi mi dáte za pravdu, že pejsci mohou být pro cyklistu či bruslaře v určitých situacích opravdu problém. A nakonec vážné cyklisté – závodníci, pokud chcete mít opravdu dobrý čas a chcete si svou rychlou jízdu opravdu užít, myslím, že většina z vás už dávno ví, že valná část úseků stezek pro chodce a cyklisty v hustě obydleném Brně a okolí prostě není pro vás a to nejen pro to, že na vaše galusky občas nečeká jen hladký asfalt, ale tu a tam i stará dobrá šotolina plná prachu a kamení.

Rostfa Novotný

S tímto tématem úzce souvisí i cyklistické desatero na následující stránce Zpravodaje

Desatero pro cyklisty (a jedna rada navíc)

1. Buď ohleduplný.

Buď ohleduplný k ostatním, které potkáš na svých cestách, ale i k sobě samému a zbytečně neriskuj.

Ohleduplnost k ostatním je základním předpokladem úspěšné jízdy na kole, a to ať jde o krátkou cestu za nákupem, či do práce nebo o celodenní výlet. Pod pojmem ohleduplnost se skrývá mnoho, od respektu k vlastnímu zdraví, až po respekt k ostatním, kteří se pohybují společně s vámi. Pokud spadnete a budete mít úraz, bude vás to bolet, musíte spoléhat, že vás někdo odveze do nemocnice, zde ošetří, zřejmě pak budete na nemocenské a nebudete vydělávat peníze. Toto je projevem nedostatku ohleduplnosti vůči sobě samému, ale i vůči ostatním. Pokud se budete, jako cyklista, chovat k okolí agresivně a arogantně, můžete způsobit úraz někomu jinému. Navíc, podle vašeho chování budou ostatní nechtěně posuzovat i ostatní cyklisty a házet je do jednoho pytle. Toto je projevem nedostatku ohleduplnosti vůči ostatním, ale i vůči sobě.

2. Jezdí jen na bezpečném kole.

Kontroluj pravidelně nejen technický stav svého kola, ale i jeho vybavení, voz s sebou nářadí.

Stejně jako je důležitá pravidelná technická kontrola motorových vozidel, je stejně důležité sledovat technický stav svého kola. To že jízdní kolo nemá registrační značku, ještě neznamená, že se nejedná o regulérní dopravní prostředek, který navíc jezdí zcela běžně společně s ostatními „označovanými“ vozidly. I na kole se dá jet opravdu rychle a nefunkční brzdy, prasklý zpuchřelý plášť či jiný technický nedostatek mohou způsobit opravdu velké problémy. Udržujte proto své kolo v dobrém technickém stavu.

Rovněž se naučte základní technické dovednosti, tedy opravy. Výměna duše, základní seřízení brzd, nasazení spadlého řetězu a podobné drobné opravy zvládnete i vy. Díky tomu pak máte větší jistotu, že všechny vaše cesty vás dovedou do cíle a nebudete se muset spoléhat na pomoc z okolí, která může být dost daleko.

3. Nejezdi, kde nemáš.

Ve městě respektuj dopravní značky. V přírodě nejezdi mimo cesty.

Je mnoho zkratk, mnoho cest, které znáte a používáte, ale zamysleli jste se nad tím, jestli jízda zde není riskantní? Běžně se jezdí po chodníku, jednosměrnou v protisměru, do zákazu vjezdu všech vozidel (tedy i jízdních kol). Obvykle to díky toleranci obou stran projde, ale pokud nastane kolize, kterou budou řešit právníci, nebudete se stačit divit, jaké nepříjemné důsledky vás mohou čekat.

V přírodě je to trochu jiné, zde se smí jezdit jen po lesních a značených cestách. Pokud se svévolně vydáte napříč volnou přírodou, můžete ohrozit sami sebe, protože nevíte, kde na vás číhá dobře ukrytá kláda nebo propadlina, ale také přírodu živou či neživou. Nevíte, kde zrovna hnízdí ptáci, slehla srna, kvete chráněná rostlina, atd.

4. Předvídej.

Při jízdě spoléhej jen na sebe, jednej s rozmyslem, předvídej jednání ostatních a sám se chovej předvídatelně a zřetelně.

Nejlepším vašim bezpečnostním zařízením je váš mozek, váš úsudek. Zákony, vyhlášky a paragrafy sice upravují ledačco, ale málokdo se jimi striktně řídí. Například: vjíždíte jako cyklista do křižovatky a víte, že máte přednost zprava, ovšem je si tohoto vědom řidič luxusní limuzíny, který navíc telefonuje a právě „řídí chod světa“? Zde je dobré předvídat, nespoléhat na pravidlo pravé ruky a přibrzdit. Jsou i subtilnější situace, kde je dobré předvídat. Paradoxně k incidentům dochází nejčastěji na cyklostezkách, kde se pohybují nejen cyklisté, ale např. maminky s kočárky. U malého dítěte opravdu dopředu nevíte, co provede, kam se rozeběhne. Proto i zde předvídejte a připravte si prsty na brzdové páčky. Podobných situací je mnoho, tak zkrátka předvídejte a snažte se myslet za ostatní.

Sami se rovněž chovejte předvídatelně. Pokud chcete odbočit, dejte to zřetelně a raději až přehnaně vědět. Chovejte se v městském provozu sebevědomě. Nejhorší je nezřetelný, nerozhodný řidič, natož cyklista.

5. Buď příkladem.

Chovej se k ostatním tak, jak chceš, aby se oni chovali k tobě.

Pokud budete slušným, ohleduplným cyklistou, který se chová k ostatním tak, jak si přeje, aby se ostatní chovali k němu, budete jistě příkladem pro ostatní jezdce na kolech. Tak třeba: cyklista zpomalí, upozorní, že jede, chodec bude mít dost času uhnout, všichni se pozdraví a poděkují si. Jednoduché, ale účinné, a navíc je to příkladem pro ostatní jak řešit vzniklé situace.

6. Zpomal.

Při míjení chodců nebo protijedoucích cyklistů zpomal. Předjížděj opatrně a zleva.

Zpomalení již bylo naznačeno v předchozích bodech. Při rychlé jízdě kolem někoho jde o dvě hlediska: fyzické a psychické. Fyzicky můžete druhého prostě ohrozit, musí nečekaně reagovat, uskočit, uhnout, v nejhorším případě se střetnete. Psychická rovina působí i z dálky, mnohým stačí k vyděšení zvuk rychle jedoucího kola, byť 10 metrů od nich, rachotí řetěz, hrne se kamení ... a již se hovoří o bláznecích na kolech. Proto, pokud spatříte chodce nebo jiného, pomalejšího cyklistu, zpomalte a ohleduplně je míjejte zleva. Zvonek mohou někteří považovat za zbytečnou přítěž, ale ale v těchto případech, a zvláště ve městech, je nečekaně velkým pomocníkem.

7. Dodržuj dopravní předpisy.

I ty jsi účastníkem dopravního provozu, proto dodržuj příslušné předpisy.

Zde se kumulují několik předchozích pravidel. Zkrátka při jízdě na kole jste součástí dopravního provozu, tak se podle toho chovejte. Sem patří například dávání znamení při změně směru jízdy, dodržování pravidla pravé ruky nebo zákaz požívání alkoholu atd. To, že naše policie je obvykle vůči cyklistům tolerantnější, není žádným pravidlem a opět v případě soudní dohry máte při nedodržení dopravních předpisů velkou smůlu.

8. Zamykej své kolo.

Své kolo odkládej jen na bezpečném místě a dobře jej uzamkni, jenom tak budeš moci pokračovat v cestě.

Zní to jako banalita, ale byt či dům při svém odchodu také zamykáte, proč mnozí cyklisté nezamykají svá kola? Pokud chcete pokračovat dále v cestě na svém kole, prostě je dobře zamkněte. O správném zamykání kola se dá psát dlouze, a to jak na téma čím zamknout

(výběr zámku), tak i o tom kde zamknout (výběr místa kde zamknout a zároveň kvalita a bezpečnost cyklostojanů).

9. Jezdí vpravo.

Jezdí u pravého okraje nejen silnice, ulice, ale i cyklostezky.

Jezdíme v České republice, kde se jezdí vpravo, proto to tak dělejte. I když jedete ve skupině, jedte za sebou po pravé straně komunikace. Ovšem není dobré jezdit zcela po kraji, bývají zde odpadky, střepey a hrozí defekt. Rovněž jízda po silnici příliš po pravé straně nabíží řidičům automobilů prostor k nebezpečnému předjíždění. Samozřejmě druhým extrémem je jízda zbytečně vlevo a úmyslné blokování jízdního pruhu.

10. Buď vidět.

Používej barevné oblečení, za šera a zhoršené viditelnosti používej příslušné osvětlení.

Okřídlené motoristické rčení „vidět a být viděn“, platí ještě více při jízdě na kole. Vše upravuje vyhláška 341/2002 Sb., příloha č. 13, týkající se povinné výbavy jízdního kola. Nicméně i prostý lidský rozum velí: je lepší být viděn než být přehlédnut a sražen. Pokud nechcete mít své super kolo zneuctěno klasickými odrazkami, lze vše zcela elegantně vyřešit reflexními materiály na oblečení, obuvi či nenápadnými samolepkami na rámu. Především si však uvědomte, že nejde jen o naplnění vyhlášky, ale hlavně o vaši bezpečnost.

A nakonec jedna slíbená rada navíc:

11. Měj úctu ke svému okolí.

Chovej se ohleduplně ke zvěři a dobytku. Nepoškozuj vybavení cyklostezek ani jakýkoliv soukromý majetek. Uklízej po sobě odpadky.

Poslední pravidlo snad platí pro všechny, kdo rád chodí, jezdí, či vůbec pobývají v přírodě a pěkném prostředí vůbec. Zkrátka po sobě uklízejte a dělejte vše tak, abyste se vraceli do stejně neposkvrněných míst a nikoliv do pomalu se rozrůstajících skládky.

Převzato ze serveru www.cyklo-jizni-morava.cz

S Petrem Kolářkem o naší zvoničce

Milí čtenáři,

léto nám frčí, dovolené a prázdniny už některým z vás taky, a tak určitě zbude chvilka i na nějaký ten odpočinkový článek. Po odmlce z minulých čísel, zaviněné ani ne tak nedostatkem témat či zajímavých osobností z naší obce, jako spíš nedostatkem času na psaní, a taky tak trochu ostychem či rozpaky oslovených při hledání konkrétních tváří ochotných „jít s kůži na trh“ a svěřit se „redaktorům“ Zpravodaje, jsem tu opět se svým příspěvkem. A jsem moc ráda. Zvlášť když se mi po úžasném

tipu od p. starosty podařilo vyzpovídat člověka, o jehož existenci, natož funkci jsem donedávna neměla tušení. Okamžitě se stal horkým kandidátem do naší „rubriky“ osobností. Velmi jsem ocenila jeho ochotu sejít se a popovídat si se mnou o zajímavém tématu. Navíc mě samotnou těší, že jde o článek s dobrými zprávami. A ty přece čteme v novinách nejraději.

Věrna své oblíbené historii jsem se těšila na téma, které naší dnešní „osobnost“ provází prakticky celý život. Že stále nevíte, o koho jde? Tedy vězte nevězte, v naší obci žije člověk, který zastává funkci zvoníka. A je jím p. Kolářek, č. p. 71. Že ho všichni znáte, o jeho práci zvoníka víte, či dokonce pravidelně slyšíte jeho zvonění, takže to pro Vás není žádná novinka? Pak tedy promiňte jedné neznalé a trošku i nahluchlé občance, že to nevěděla, a bohužel ani neslyšela, což je dáno především lokalitou mého bydliště poněkud stranou od centra obce. Určitě na tom s tou lokalitou ale nejsem sama, a taky proto teď čtete tento článek. Připravila jsem si na našeho zvoníka jako obvykle několik dotazů - berliček, kdyby řeč vážla, a vyrazila jsem na domluvené interview do zařízení nesoucího sympatický název „A sakra“. Při seznamování se mi pan Kolářek představil a potvrdil, že to je on, ten zvoník. Okamžitě jsem si na něco vzpomněla. I vy jste to určitě už někde slyšeli, ne? Škola, povinná četba, francouzští romantici ... Victor Hugo! Krásný román a mj. nezapomenutelný film z r. 1956, v hlavních rolích skvělá Gina Lollobrigida (Esmeralda) a Anthony Quinn (zvoník Quasimodo). A tak od pomocných slovních berliček jsme po chvíli přešli k hovoru o všem možném, co se více či méně

týkalo zvoníček, zvonů a zvoníků. Došlo i na kovolitectví a hudební nástroje. Tušila jsem, že bude o čem psát.

Takže trocha historie (žádného nezabije): zvonička v Rebešovicích byla postavena už v roce 1760, na stejném místě stojí dodnes. Proč se vůbec stavbičky tohoto druhu budovaly? Nejvýznamnějším důvodem bylo zřejmě to, že lidé odpradáвна potřebovali nějaký signál, kterým se informovali o dění v komunitě, varovali před nebezpečím, svolávali k práci nebo odpočinku, dávali na vědomí, že někdo umřel, nebo naopak že se něco významného oslavuje. Chytrá Wikipedie mi navíc prozradila, že mnoho zvoníček vznikalo pravděpodobně na základě příkazu Marie Terezie, tzv. ohňového patentu vydaného 21. srpna roku 1751. V dobách bez místního rozhlasu a mobilních telefonů bylo potřeba, aby takový signál slyšelo co nejvíce lidí. Proto mívají zvonice většinou typickou podobu věžičky se zvonem umístěným v horní části otevřené do všech světových stran, aby se hlas zvonu nesl co nejdál.

Původní zvon ze zvoničky v Rebešovicích (tím nemyslím ten první hnedle z 18. století, ale až ten, který byl za 1. světové války v r. 1917 zrekvírovaný pro vojenské účely), měl podle dokladů z historické literatury průměr průměr 36 centimetrů a nesl letopočet 1816. Na jedné straně zvonu byla vyobrazena Panna Marie, na druhé straně vševidoucí boží oko. V bližším neurčeném období po válce byl na jeho místo osazen zvon železný z tehdy známé zvonářské dílny Manoušek a spol. v Brně. Není známo, na čí náklady byl pořízen ani zda došlo k jeho vysvěcení. Železný zvon byl svým způsobem unikát, obvykle se zvony vyrábějí

z nákladnější a také kvalitnější zvonoviny - bronzu. Jde o slitinu dvou kovů v poměru plus mínus 78 % mědi a 22 % cínu. Přesný poměr si hlídají jednotliví zvonáři jako své know-how. Nicméně další příměsy jsou většinou nežádoucí, neboť zhoršují výsledný zvuk. V případě rebešovického železného zvonu se muselo zvonit pouze na jednu stranu, aby bylo vůbec možno udržet rytmus. Možná to bylo způsobeno i nevyvážeností kovu, který vyžadoval tento zvláštní způsob zvonění, což bylo samo o sobě kuriózní, a navíc mnohem fyzicky náročnější. Zvoník si kvůli tomu musel opatřit i jakési pomocné kožené řemínky ke konopnému provazu, aby se mu při zvonění nezařezával do rukou. Dnes už je nový zvon vyvážený, takže jej zvládne ovládat údajně i malé dítě. Taky se občas stává, že nějaký zvědavý capart nakoukne do zvoničky, jakpak že se to dělá a může si prý dokonce i zazvonit, říká p. Koláček. Žádná polednice si ho za to odtamtud neodnese (dodávám zase já).

Většina zvonů se vyrábí (tedy odlévá) už s předem definovanými požadavky jak na výzdobu, tak na tóninu, ve které má znít. Je v tom tedy i kus matematiky. Kupříkladu největší zvon v ČR Zikmund (s váhou 13 tun a spodním průměrem 2,5 m) má určitý nejen základní tón, ale jeho „akustický obrazec“ dosahuje úžasných pěti oktáv. Jestli si dobře pamatuju z hudebky, tak klavír jich má asi sedm. Hlas zvonu však nedělá pouze materiál (a jeho kvalita), ale také tvar a srdce. Tedy ne to zvoníkovo (o tom není pochyb), ale to kovové - vyráběné ze železa, které musí ukovat kovář. O novém zvonu, který byl letos slavnostně vysvěcen a zavěšen, už se v našem Zpravodaji psalo, stejně jako o všech, kteří se na jeho výrobě finančně podíleli (pan Koláček rozhodně nechyběl).

Co se frekvence zvonění týká, dříve se zvonívало častěji než dnes. Zvonice mohla plnit i roli určité časomíry, vyzvánělo z ní např. klekání. V současnosti nám p. Koláček zvoní pravidelně 1x týdně vždy v neděli v pravé poledne. Takže to máme cca 52

nedělí ročně. Do toho ale musíme započítat svátky - a to zejména Vánoce (tedy 1. a 2. svátek vánoční), Velikonoce, některé další výjimečné svátky či příležitosti, a tradičně i posly smutných zpráv, umíráčky. Ctí se také zásada, že zvonit se může jen v denní dobu - tedy od svítání do soumraku. Takový umíráček tedy můžete zaslechnout v kteroukoliv denní hodinu - zpravidla podle přání pozůstalých. Marně byste ale zkoušeli podle zvonění identifikovat, zda se právě zvoní na poplach třeba kvůli požáru, nebo proto, že někdo skončil. Zvoní se vždycky ve stejném rytmu, jen délka zvonění se může lišit. Odvíjí se od obvyklé délky modlitby, což může trvat přibližně pět minut. Ale například den před pohřbem, opět v poledne, je zvykem zvonit asi půl hodiny. O zazvonění na poslední cestu zesnulého může požádat kdokoliv, nepotřebujete na to žádnou žádost ani povolení. P. Koláček má pochopení a bere svou funkci jako poslání. Rozhodně se nejedná o „živnost“, ze které by kynula nějaká finanční odměna, a on to ani pro peníze nedělá.

Pokud byste si mysleli, že existuje nějaké učení nebo alespoň kurz na zvoníka, tak nic takového nenajdete. Tahle funkce se ani nedělá, ani nevolí, ani vás do ní nikdo nejmenuje. Jde o čistě dobrovolnou činnost, na kterou neexistuje žádný papír. V případě p. Koláčka bylo víceméně dílem náhody, když se ke zvonění dostal prakticky už v raném mládí. Předchůdce p. Koláčka, který hledal někoho, kdo by jej časem zastoupil a jednou nahradil, oslovil jeho otce a syn se nebránil. Bylo to něco nového, zajímavého a zvláštního současně. Učit se zvonit ale nelze jen tak, jak vás napadne. Zvonička není hudební škola a doma většinou nemáte ani ten zvon, ani odhlučňovou místnost, kde byste si to mohli zkoušet, než vás zbytek rodiny vyhodí i se zvonem. Cvičit se dalo právě jen o nedělích a při již zmiňovaných příležitostech. No a to zvonění po jedné straně železného zvonu byl vždy problém. Taky kvůli tomu trvalo zaučování p. Koláčka možná i půl roku. Jinak je prakticky

ky samouk a jak sám říká, je potřeba jen zvládat rytmus a ten udržet. Dělá to už více než 30 let! A taky se musí o svůj „hudební nástroj“ starat. Ten železný se musel kartáčovat. Kvůli rezivění, ke kterému je každé železo náchylné, zvláště když bývaly mlhy. Zajímavé je, že srdce nového zvonu, ač železné, má určitou povrchovou úpravu, takže očista se týkala pouze zvonu starého. Bylo ale potřeba taky promazávat. Stačil na to obyčejný olej alespoň 2x do roka, jinak by šlo zvonění hodně ztuha. Nový zvon už má ale ložiska, takže to nebude zapotřebí tak často.

S pokrokem přibývá ve všech směrech lidského snažení modernizace, dnes pak stále častěji elektronizace. Ač se to jeví pohodlnější, a třeba i výhodnější (člověk může trávit nedělní poledne i jinde než ve zvoničce), zůstává pro p. Koláčka zatím stále otevřenou otázkou, zda by úvahy o budoucnosti elektronického vyzvánění v naší obci padly na úrodnou půdu. Výhoda se totiž může snadno stát nevýhodou. Zvonění třeba jedenkrát denně přesně ve 12 hodin jistě nikomu příliš vadit nebude, ale například takové strojové cinkání oznamující každou čtvrt hodinu může časem lézt pěkně na nervy. Lidský faktor zvonění je však nezaměnitelný, stejně jako je tím pádem ovlivnitelný způsob, rychlost, délka a typický rytmus každého zvonění, tedy vlastnosti charakteristické právě jen pro člověka. Pan Koláček je věrný svému poslání a péči o zvon i zvoničku. Díky němu má mimo chodem zvonička opět ve svém zaskleném výklenku i postavičku sv. Floriánka, jehož původní ze dřeva vyřezávanou sošku kdosi těsně po „sametové“ revoluci ukradl. Když pak došlo na opravu zvoničky, řekl si p. Koláček, že by ta rekonstrukce měla být se vším všudy. A tak si změnil prázdný výklenek, a podle jeho velikosti nechal na vlastní náklady vyrobit malovaný sádrový odlitek. Snad tam vydrží přinejmenším do příští opravy, až si zub času na zvoničce zase pořádně zahlodá.

Olga Přikrylová

BABSKÉ HODY v Rebešovicích

pátek 2. 9. 2016	od 15:30	zvaní stárek
sobota 3. 9. 2016	od 14:00	průvod stárek, hrají Střelíčáci
	od 20:00	zábava v areálu TJ Sokol - hraje Impuls

Organizátorky uvítají i více dětí a mládeže v krojích!!!

V případě špatného počasí zábava v sále na Zámečku.

Zprávy z TJ Sokol

Jarní brigády

První jarní brigáda proběhla v sobotu 9. dubna. Práce bylo v areálu více než dost, a tak ještě další dvě soboty museli členové TJ přiložit ruku k dílu. Kromě běžné jarní údržby se práce soustředila na kurty, kde vyrostla nová dřevostavba, ve které bude soustředěno potřebné zázemí. Ještě před tím však bylo potřeba zlikvidovat starou vysloužilou buňku, vybetonovat základ a přivést elektřinu, která na kurtech dosud chyběla. Práce ještě není zcela dokončena. V průběhu prázdnin bude třeba udělat ještě jeden finální nátěr a položit dlažbu a venkovní povrch.

30. 4. 2016 Turnaj generací v nohejbalu

V sobotu 30. dubna se konal další ročník turnaje generací v nohejbalu – tentokrát netradičně v den pálení čarodějnic. Sportovního klání se zúčastnilo 15 sportovců všeho věku – nejmladšímu účastníkovi turnaje bylo 18 let, nejzkušenějšímu pak rovných 60. Sportovci se rozdělují do družstev po třech tak, že se nejprve seřadí podle věku. Nikdo tedy dopředu přesně neví, s kým bude hrát a v turnaji se potkají i ti nejstarší v souboji s benjamínky. Letošní zápasy za slunečného teplého počasí byly nejen fyzicky náročné, ale též vyrovnané. Turnaj byl dohrán až v pozdních odpoledních hodinách a první místo si odnesli hráči toho prostředního „zlatého“ věku.

1. místo PPR – P. Valeš, R. Novotný, J. Sedláček
2. místo Bambiny – M. Březina, J. Březina, R. Černý
3. místo Old boys – S. Němec, P. Hrdý, I. Pavelec
4. místo Na jménu nezáleží – J. Bednář, J. Klíma, J. Pohorelec st.
5. místo Jofa Jofer team – J. Pohorelec ml., J. Pavelec, L. Černý

30. 4. 2016 Táborový oheň a pálení čarodějnic

Poslední dubnový den letos padl na sobotu a v areálu TJ se po celodenním turnaji generací večer konalo každoroční Pálení čarodějnic a táborový oheň. Na hosty, kteří se přišli pobavit, čekaly jako vždy pochoutky z grilu, o který se vzorně starali naši mistři stejků

Michal Sekený a Vašek Hauer. Děti dostaly špekáček a absolvovaly soutěž masek. Počasí nám velmi přálo i v pozdních hodinách, a tak táborový oheň navštívil rekordní počet hostů. Ve večerních hodinách si mohli ti nejvytrvalejší zazpívat, když příjemnou kulisu večerního tábora doplnili kytarami Ivo a Honza Pavelcovi a Rosta Novotný. Věříme, že příští rok se nám tato už tradiční akce opět vydaří.

14. 5. 2016 Turnaj v nohejbalu trojic

Třetího ročníku v nohejbalu trojic se zúčastnilo 12 týmů, z toho dva domácí týmy. I když se naše domácí družstva neprobojovala k medailím, rozhodně se nemusela za provedený výkon stydět.

21. 5. 2016 Dětský den

V sobotu 21. května 2016 se konal dětský den ve spolupráci s obcí Rebešovice. Hlavními organizátorkami byly Helena Kotulanová, Romana Němcová a Lenka Černá. Pro děti byly nachystány soutěže, např. skákání v pytlí, slalom na čas, jízda na kole či koloběžce, skok z místa nebo kop na bránu. Děti měly možnost projet se na bryčce tažené koňmi, byl k dispozici skákací hrad nebo trampolína. Dokonce za námi přijela paní policistka a nejen děti se mohly podívat za volant policejního auta nebo vyzkoušet uniformu a neprůstřednou vestu. Po vyhlášení nejlepších účastníků proběhla také zábavná soutěž pro maminky a tatínky, a to házení a chytání vajec. TJ Sokol děkuje všem pomocníkům při organizaci Dětského dne.

4. 6. 2016 Tenis – dvouhry

První sobotu v červnu 4. 6. 2016 proběhl turnaj v tenisu – dvouhry. Přihlásilo se 10 hráčů jako v loňském roce. Byli rozděleni do dvou skupin po pěti. První tři postupovali do horního pavouka, kde se hrálo vyřazovacím systémem. Po bratrském souboji a po malém zranění našeho vedoucího oddílu, dopadlo pořadí následovně:

1. Černý Radek
2. Černý Libor
3. Nechváta Aleš

AKTUÁLNÍ ZPRÁVY Z ODDÍLŮ

MALÁ KOPANÁ

Naši fotbalisté zakončili jarní sezónu II.ligy

malé kopané záchranou, když v posledním utkání zvítězili 4:0 a v tabulce obsadili konečné 10. místo. Budeme držet pěsti, aby se fotbalistům následující sezóna vydařila podle jejich představ.

NOHEJBAL

V sobotu 18. 6. 2016 se zúčastnili nohejbalisté z Rebešovic ve složení T. Pazdera, R. Černý a L. Černý turnaje v Ponětovicích. Bylo přihlášeno osm týmů a našim nohejbalistům se podařilo tento turnaj vyhrát.

STOLNÍ TENIS

Žebříček mužů ve stolním tenisu Jihomoravského kraje:

111.-120. Svoboda Jan
141.-150. Černý Radek – celkem bylo klasifikováno 210 hráčů.

Žebříček mužů ve stolním tenisu okresu

Brno – venkov:

25. Svoboda Jan
28. Černý Radek
47. Mišejka Luboš
61.-70. Matějka Josef a Šenkýř Jiří
71.-80. Vašulka Pavel
81.-90. Sedláček Josef ml. a Stanislav Němec
141.-150. Černý Libor
151.-160. Sekanina Jiří
191.-200. Šenkýř Jan
201.-210. Klíma Jiří a Hrdý Petr
211.-220. Jamnický Milan
241.-250. Körgerová Michaela – celkem 290 hráčů.

Nezařazení, kteří hráli málo zápasů:

71.-80. Vrbacký Pavel
271.-280. Cypris Vlastimil

Více fotek a dalších informací najdete na internetové adrese:

tjsokolrebesovice. webnode.cz

Pozvánka na další akce:

16. 7. – Níhovský triatlon za účasti sportovců TJ Sokol Rebešovice
29. - 31. 7. soustředění sportovců v Níhově
30. 7. Pochod okolo Níhova
27. 8. Tenisový turnaj – čtyřhry
3. 9. Babské hody v areálu TJ
10. 9. Turnaj v nohejbalu – dvojice

Romana Němcová

	Zkr. státní poznávací značka	Velká šelma	Liberecká firma	2. část tajenky	Patřící Arabovi	Váhová jednotka		Drahý kov	MPZ Rumunská	Těstoviny	Odpočín- ková
Zdravit (klobouk-kem)							Semeno obilí Iniciály herce z "Ulice"				
Druh antikoncepce						Pošetilec Chem. zn. deuteria					
Vodní zařízení k překonání výšk. rozdílu									Iniciály fr. spisovatele Perseova manželka		
	Předložka Římská číslice		Chem. zn. olova Odstraňování chloupků			Opak ovoce	Angl. příběh Citoslovce vrčení				
1. část tajenky				A							
	Hl. město Colorado Asi (zastarale)							Geometr. zn. průměru Sibiřská řeka		Zn. kyslíku Severovýchod	
Spojka		Bazén (angl.) Doručovatel					Odontoglossum ringspot virus Zn. zažehl. textilie				
Zn. prof. el. náradí					Česká modelka (Vladka)						
	Název bezp. kamerky Přípona zálož. souboru				Angl. zápor Předložka			Řím. číslice Ostrav. výrobce elektroniky		Velká SW- společnost	Slovenská číslíce
Bývalá pražská akciová společnost											
Samci tura domácího					Arab. mužské jméno Chem. zn. wolframu						
Volně dostupné programové knihovny											

Nápověda: ORSV, SKIL, ULO, Navdar, PBF, Ronar, VVE, SAP

Rebešovický zpravodaj

Vydavatel:

OBEC REBEŠOVICE

Zámecká 12

664 61 Rebešovice

Povoleno MK ČR evidenční číslo MK ČR E 19989

Náklad 400 kusů—neprodejné

Odpovědný redaktor: Rostislav Novotný

Redaktoři: Olga Příkrylová, Debora

Zemenová, Romana Němcová, Petr Hrdý

E-mail: rzpravodaj@gmail.com

Adresa redakce:

Zámecká 12, Rebešovice